

Γόρτυνος Ιερεμίας: “Εκκλησία και Οικουμενική Κίνηση”

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως

ΣΥΝΤΟΜΑ ΚΗΡΥΓΜΑΤΑ, Αριθμ. 12, εκ μέρους του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Γόρτυνος και Μεγαλοπόλεως κ. Ιερεμίου, όπου, κατά τις 22 Σεπτεμβρίου, δημοσιεύει εκκλησιολογικό κείμενο υπό τον τίτλο: “ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ”. “Είναι μερικοί, πού όταν ακούνε «Οικουμενική Κίνηση» νομίζουν ότι είναι ένα κίνημα μέ τό όποιο θέλουν νά πάρουν από όλες τίς αίρέσεις στοιχεΐα, μαζί καί όρθόδοξα, νά τά αναμείξουν όλα αυτά καί νά κάνουν ένα κράμα μιās άλλης πίστεως. Όχι! Αυτό όλοι τό καταδικάζουμε. Ή πίστη μας δέν μπορεί νά αλλοιωθεΐ” αναφέρει, μεταξύ άλλων, ο Σεβασμιώτατος. Αμέσως, μετά διευκρινίζει: “Είναι ό διάλογος μέ τούς αποκοπέντας από τήν Έκκλησία μέ σκοπό τήν έπαναφορά τους σ’ αυτήν. Έννοεΐται όμως ότι ό διάλογος

αὐτός πρέπει νά γίνει μέ κατανόηση καί μέ πνεῦμα ἐπιεικείας καί ὑποχωρήσεως σέ μερικά (ὄχι στό δόγμα), γιατί εἶναι πρῶην ἀδελφοί μας. Ἀλλά περί αὐτοῦ θά δοθεῖ εὐκαιρία νά μιλήσουμε καί ἄλλοτε”.

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ:

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΑΙ ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΗ – ΤΟΥ ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΓΟΡΤΥΝΟΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΟΛΕΩΣ κ. ΙΕΡΕΜΙΟΥ

1. Ἀρχίζω τά λεγόμενα «ἐκκλησιολογικά» κηρύγματα, ἀγαπητοί μου χριστιανοί, καί παρακαλῶ νά τά προσέξετε ἰδιαίτερα. Γιατί τό ἀνώτερο ἀπ’ ὅλα εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Θά σᾶς λέγω λίγα καί βασικά. – Ἄν κανεῖς σᾶς ρωτήσῃ τί καλεῖται Ἐκκλησία, νά τοῦ λέτε ὅτι εἶναι ἡ οἰκογένεια τῶν παιδιῶν τοῦ Θεοῦ, στήν ὁποία ἀνήκουμε ὅλοι ἐμεῖς οἱ βαπτισμένοι. Ὁ Χριστός κατέβηκε ἀπό τόν οὐρανό στήν γῆ, γιά νά κάνει αὐτή τήν οἰκογένειά του! Ἐκεῖνο δέ πού ἐκφράζει τήν Ἐκκλησία μας εἶναι ἡ Θεία Λειτουργία, στήν ὁποία κοινωνοῦμε οἱ πιστοί τό Σῶμα καί τό Αἷμα τοῦ Χριστοῦ μας. Γι’ αὐτό καί ὁ ἀπόστολος Παῦλος τήν συγκέντρωση τῶν χριστιανῶν νά τελέσουν τήν Θεία Λειτουργία, τήν λέγει «Ἐκκλησία» (βλ. Α΄ Κορ. 11,18). Καί ἐπειδὴ μόνο ἐμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι κοινωνοῦμε στήν θεία Λειτουργία, μόνο ἐμεῖς ἀποτελοῦμε Ἐκκλησία. Μήν παρεξηγεῖστε ὅμως γιά τό ὅτι μερικοί δικοί μας λέγουν καί τούς ἑτεροδόξους «Ἐκκλησία», γιατί τό λέγουν μέ μία γενική ἔννοια αὐτό. Καί ὁ ἅγιος Νεκτάριος καί ὁ μακαριστός Ἐπίσκοπος Φλωρίνης π. Αὐγουστῖνος ὁμιλοῦν γιά «Ρωμαιοκαθολική Ἐκκλησία» ὅπως καί σοφοί Ὁρθόδοξοι Καθηγητές (Τρεμπέλας καί Μπρατσιώτης) λέγουν γιά «ἀδελφάς Ἐκκλησίας», τήν Ὁρθόδοξη καί τήν Ρωμαιοκαθολική.

2. Ἀπό παλαιά ὅμως ξέφυγαν μερικοί ἀπό τήν Ἐκκλησία μας, τήν σωστή καί ἀληθινή, αὐτήν πού ἵδρυσε ὁ Ἰησοῦς Χριστός, σχίστηκαν ἀπ’ αὐτήν, καί ἔκαναν δικό τους κοπάδι, δική τους ἐκκλησιαστική κοινότητα. Αὐτοί εἶναι οἱ λεγόμενοι «σχισματικοί» καί «ἑτερόδοξοι». Τί θά γίνει μέ αὐτούς; Ποιά πρέπει νά εἶναι ἡ συμπεριφορά μας καί ἡ στάση μας σ’ αὐτούς; Εἶναι μερικοί πού ἀρχίζουν πετροβολητό ἐναντίον τους. Ὁχι, χριστιανοί μου, ὄχι. Ἔτσι θά κάνετε σέ ἕνα παραστρατημένο παιδί σας; Τό χάσατε τότε ἐντελῶς. Κατά πρῶτον λοιπόν πρέπει νά πονᾶμε καί νά κλαῖμε, λέγει κάπου ὁ Χρυσόστομος, γι’ αὐτούς πού ξέφυγαν ἀπό τήν Ἐκκλησία, καί νά προσευχόμαστε πάλι νά ἐπανέλθουν σ’ αὐτήν. Γι’ αὐτό καί ὁ ἱερεύς λέγει νά προσευχόμαστε «ὑπέρ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως». Καί ἐννοεῖ βέβαια ὄχι τήν ἐθνική ἐνότητα, ἀλλά τήν ἐκκλησιαστική. Καί εἶναι δυνατόν νά ἐνωθοῦμε μέ τούς ἀποκοπέντες ἀπό τήν Ἐκκλησία, γιατί κράτησαν τά βασικά

δόγματα, τήν πίστη στήν Ἀγία Τριάδα καί στήν θεότητα τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ.

3. Ἔτσι, λοιπόν, ἄρχισε ἀπό τήν Ἐκκλησία μας μία «οἰκουμενική» λεγόμενη κίνηση γιά διάλογο μέ τούς αἰρετικούς ὅλης τῆς οἰκουμένης μέ σκοπό τήν ἐπαναφορά τους στήν ἀλήθεια. Ὁ Χρυσόστομος μᾶς λέγει μὴν περιμένουμε νά ἔλθουν αὐτοί σέ ἡμᾶς, ἀλλά ἐμεῖς νά «προδράμωμεν» καί νά πᾶμε σ' αὐτούς (Ε.Π. 48,794). Καί μάλιστα λέγει ἄλλοῦ ὁ Χρυσόστομος νά μιᾶμε στούς αἰρετικούς μέ πραότητα καί εὐχάριστα («μετά προσηνείας»), ἀκόμη καί ἂν αὐτοί «μᾶς ὑβρίζουν καί μᾶς κλωτσοῦν καί μᾶς πτύουν» ἀκόμη (Ε.Π. 48,718)! Προσοχή, λέγει ὁ ἅγιος πατέρας. «Μή τοίνυν πρὸς ἐκείνους (τούς αἰρετικούς) ἀγριαίνωμεν, μηδὲν θυμὸν προβαλλώμεθα, ἀλλὰ μετὰ ἐπιεικείας αὐτοῖς διαλεγώμεθα· οὐδὲν γάρ ἐπιεικείας καί πραότητος ἰσχυρότερον» (Ε.Π. 48,708)! Βλέπετε, χριστιανοί μου, τί λένε οἱ ἅγιοι Πατέρες καί πόσο διαφορετικά σᾶς μιλοῦσα ἐγὼ παριστάνοντας τὸν ζηλωτὴ μέ ὄχι σωστό τρόπο; Συγχωρέστε με!.. – Τήν οἰκουμενική κίνηση τήν ὑποστήριξαν πολλοὶ δικοὶ μας μεγάλοι θεολόγοι. Ὁ μακαριστὸς πατὴρ Ἡλίας Μαστρογιαννόπουλος ὁμιλεῖ γιά «σημεῖα Θεοῦ», τὰ ὁποῖα «μᾶς ὑποχρεώνουν εἰς ἓνα διάλογον. Καί προτρέπει μερικοὺς «ὑπερμάχους τῆς Ὁρθοδοξίας» «ἀντὶ νά καταναλίσκουν τὰ βέλη τους εἰς λαϊκὰ φυλλάδια..., νά μελετήσουν στοιχεῖα καί νά τὰ προσκομίσουν εἰς τήν τράπεζαν τοῦ διαλόγου» τῆς οἰκουμενικῆς κινήσεως (Ὁρθ. προϋποθέσεις..., σ. 179). Καί ὁ Καθηγητὴς Μπρατσιώτης πάλιν ὁμολογεῖ σαφῶς λέγοντας, «μετέχω τῆς Οἰκουμενικῆς Κινήσεως ἀπὸ τοῦ θέρους τοῦ 1929»! Καί λέγει ἀκόμη ὅτι καί ἡμεῖς οἱ Ὁρθόδοξοι ἔχουμε νά διδαχθοῦμε πολλά ἐκ τῶν Προτεσταντῶν, ἀπὸ τήν θεολογική τους ἔρευνα, καί τήν ποιμαντική τους ἐργασία (Βλ. ἔργο του, Von der Griechischen Orthodoxie, σ. 135). Ἐχῶ καί ἄλλες παρόμοιες καί δυνατές μαρτυρίες μεγάλων ὀρθοδόξων θεολόγων, ἀλλὰ δὲν ἐπαρκεῖ ὁ χρόνος σέ ἓνα πολὺ σύντομο κήρυγμα νά παραθέσω.

4. Τέλος, ἀγαπητοί μου, ἔχω νά σᾶς πῶ ἓνα πολὺ σημαντικό. Εἶναι μερικοί, πού ὅταν ἀκοῦνε «Οἰκουμενική Κίνηση» νομίζουν ὅτι εἶναι ἓνα κίνημα μέ τό ὁποῖο θέλουν νά πάρουν ἀπὸ ὅλες τίς αἱρέσεις στοιχεῖα, μαζί καί ὀρθόδοξα, νά τὰ ἀναμείξουν ὅλα αὐτά καί νά κάνουν ἓνα κράμα μιᾶς ἄλλης πίστεως. Ὅχι! Αὐτό ὅλοι τό καταδικάζουμε. Ἡ πίστη μας δὲν μπορεῖ νά ἀλλοιωθεῖ. «Οἰκουμενική Κίνηση» γιά μᾶς τούς Ὁρθόδοξους εἶναι τό κίνημα μέ τήν ἔννοια, πού σᾶς τό εἶπα παραπάνω. Εἶναι ὁ διάλογος μέ τούς ἀποκοπέντας ἀπὸ τήν Ἐκκλησία μέ σκοπό τήν ἐπαναφορά τους σ' αὐτήν. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι ὁ διάλογος αὐτός πρέπει νά γίνει μέ κατανόηση καί μέ πνεῦμα ἐπιεικείας καί ὑποχωρήσεως σέ μερικά (ὄχι στό δόγμα), γιατί εἶναι πρῶην ἀδελφοί μας. Ἀλλὰ περὶ αὐτοῦ θά δοθεῖ εὐκαιρία νά μιλήσουμε καί ἄλλοτε.

Μέ πολλές εὐχές,

† Ὁ Μητροπολίτης Γόρτυνος καί Μεγαλοπόλεως Ἱερεμίας